

РЕШЕНИЕ № 3186/21.05.18г.

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, Търговска колегия, VI -12 състав в закрито заседание на ...21.05.18 г. в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Вранеску

Членове: Пламен Колев

Никола Чомпалов

при участието на секретаря ....., като взе предвид докладваното от съдия П.Колев ч.гр.д.№ 2404 по описа за 18г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.435, ал.1 ГПК.

Производството по настоящото частно гражданско дело е образувано по жалба на Митова чрез Митов - пълномощник, срещу Постановление от 31.01.2018 г. на ЧСИ Киреизева, с което е било намалено възнаграждението за разноски възложени на дължника в изпълнителното производство.

В жалбата излага съображения за недопустимост на постановения акт на ЧСИ, тъй като е не е било налице основание за произнасяне на ЧСИ по подадената молба за намаляване на разноските за двокатско възнаграждение на взискателя. Аргументите си извежда от ТР №3/17 г. на ОСГТК, относно обжалваемостта на акта на ЧСИ за определяне на разноски. Счита, че в случая нормата на чл.248, ал.1 ГПК не намира приложение и единственото допустимо действие на дължника е обжалване на постановлението за разноски, което не е било предприето. Евентуално счита, че не са налице и основания за намаляване на адв.възнаграждение, тъй като цялата сума определена от ЧСИ като плащане на това основание е била заплатена в срока за доброволно изпълнение, водещо до неправилност на акта. Моли постановлението на ЧСИ да бъде обезсилено, евентуално отменено.

ЧСИ Митова е дала обяснение, в което излага съображения за недопустимост, евентуално за неоснователност на жалбата. Счита, че постановлението за намаляване на разноските не попада в категорията на изчерпателно изброените актове на СИ, подлежащи на обжалване от взискателя, водещо до нейната недопустимост. Оспорва евентуално и основателността на жалбата, тъй като адвокатския хонорар от 1 550 лв. не отговаря на фактическата и правна сложност на делото. Дължимите суми са събрани в срока за доброволно изпълнение, чрез изпълнителен способ – запор върху банкова сметка, като не се е наложило посочването на друг изпълнителен способ и извършването на допълнителни изпълнителни действия от страна на взискателя.

По допустимостта на жалбата:

Нормата на чл.435, ал.1 ГПК не предвижда изрично обжалваемост от страна на взискателя на постановлението за разноските. От това обаче не следва извод за необжалваемост на неблагоприятен за взискателя акт на ЧСИ относно разноските.

До изменението на чл.435, ал.2 от ГПК(ДВ бр.100/2010 г.) липсваше нормативно изведена възможност за обжалване от страна на дължника на постановлението на ЧСИ за разноските, но тази принципна възможност се извеждаше по тълкувателен път. Тъй като въпросът за разноските се поставя във всяко съдебно производство, уредбата му в новия ГПК е в част първа „Общи правила”, важеща както в исковото, така и в изпълнителното производство. Гл. 39 се отнася само до обжалваемостта на изпълнителните действия. Произнасянето на СИ по разноските не е изпълнително действие, а реализация на общия принцип за отговорност за разноски, т.е. за неоснователно причинени имуществени вреди и следователно жалбата на дължника е допустима. Намаляването на разноски за адвокатско възнаграждение по реда на чл.78, ал.5 от ГПК също е допустима възможност. Нормата се намира в общата част и е съответно приложима в изпълнителното производство, осъществявано с подлежащ на обжалване акт.(Определение №403/01.12.2008 г. по гр.д.№1762/2008 г. на ВКС).

Същата логика следва да се приложи и при преценка допустимостта на жалбата на взискателя, включително когато по реда на чл.78, ал.5 от ГПК ЧСИ е намалил разноските за адвокатско възнаграждение. Такъв акт на ЧСИ не се явява изпълнително действие, а има отношение към разноските в производството. Когато с постановлението за разноските, включително постановено по реда на чл.78, ал.5 ГПК, се засягат права на взискателя, той има право на жалба.

Неоснователно е възражението основано на ТР №3/17 г., тъй като то не касае допустимостта на производството чл.78, ал.5 ГПК в изпълнителното производство, а дава отговор на въпроса кои актове на ЧСИ имат характер на постановление за разноски, като обжалваемостта му в практиката е била несъмнена и преди посоченото изменение на ГПК. По никакъв начин тълкувателният акт не сочи „единствена” възможност за обжалване, изключвайки възможността на намаляване на разноските за адвокатско възнаграждение поради тяхната прекомерност.

Поканата за доброволно изпълнение инкорпорираща постановлението в частта за разноските(съгласно т.2 от ТР №3/2017 г. всеки акт определящ размера на разноските има характер на такова постановление) е било връчено на дължника на 25.01.2018 г. с обратна разписка. Тъй като от този акт на ЧСИ дължникът е узнал размера на дължимите от него разноски, едва сега той има възможност да направи своето възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. При приетата приложимост на чл.78, ал.5 ГПК, процесуалният ред за упражняване на възражението е по чл.248 ГПК - в срока за обжалване. На

26.01.2018 г., т.e. в посочения законов срок, дължникът е поискал намаляване на адвокатското възнаграждение. Исканото си е обосновал с липсата на фактическа и правна сложност.

С Постановление за разноски от 31.01.2018 г. ЧСИ е намалил адвокатското възнаграждение от 1 550 лв., до минималните размери по перата по чл.10, т.1 Наредба №1 МРАВ – 200 лв. за образуване на изпълнително дело и 262,86 лв. на осн. чл.7, ал.2 вр. чл.10, ал.1, т.2 от Наредба №1 МРАВ за водене на изпълнително дело, или общо 462,86 лв.

Постановлението е връчено на взискателя на 02.05.2018 г., видно от отбелязването върху уведомителното писмо, а жалбата е депозирана на 07.02.2018 г., т.e. преди съобщаването и следователно е в срок, налагащо извода за нейната допустимост.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно намиращите се по изпълнителното дело документи, дължимите суми са били събрани в срока за доброволно изпълнение, чрез изпълнителен способ – запор на банкова сметка. Следовано не се е налагало посочване на други изпълнителни спосobi и извършване на други действия от страна на взискателя. Това налага извода, че делото е с ниска фактическа и правна сложност, а заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 1 550 лв. е прекомерно и следва да се намали до минималните размери по двете нормативно определени пера – за образуване на изпълнително дело – 200 лв. и пропорционалната такса за неговоро водене - чл.7, ал.2 вр. чл.10, т.2 от Наредба №1 МРАВ- 262,86 лв., съвпадащо с извода на ЧСИ.

Неоснователно е възражението на жабоподателя, че дължникът вече е изплатил разноските в пълен размер. Това не е факт относим към настоящия спор, касаещ основанието за извършеното плащане. Основанието поражда задължението за плащане, а не обратно.

Воден от горното, Софийски градски съд

Решение:

ОТХВЪРЛЯ жалба на **Виктория Митова** срещу Постановление от 31.01.2018 г. на ЧСИ Киреизева за разноските.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕТО Е ВЛИЯЗЛО
в сила на 05.05.2018
Секретар: .....

ВЯЯНО С ОРИГИНАЛА
Секретар: .....

20